

KAPPATOS
GALLERY ATHENS

ROOMS **2014**
Contemporary Art Show

2014
ROOMS
Έκθεση Σύγχρονης Τέχνης

KAPPATOS
GALLERY ATHENS

Panos kompis

Kompis presents a personal performance on video entitled "Construction of the self". The viewer observes an overhead shot of the artist engaging in a perpetual, rhythmic and repetitive act of smearing his body with limestone. The spectator has a frontal view of the back and nape section while the artist's hands emerge to reapply tuff, a substance used to build houses. This work that the artist Kompis created in secret while studying for his postgraduate degree is his first personal performance. The effect, the conceptional and philosophical framework, stems from a Maurice Blanchot quote: "habiter sans habitude", a habitat without the habit, which prods towards a vigorous life, a dynamic outlook on life, an active approach to life. The overhead shot places the viewer at a superior position, looking down on the scene. The movement, a firm and disciplined preparation, conveys an image of compulsion, resembling a machine created for this purpose alone. At the same time, submissive behavior is developed through the act of compulsion like a form of embodied power that is barricaded in the self. The perpetual, unavailing coating process portrays the need for transition, to transform into something other than the self, through layering. It is a clear intuitive coercion with reference to "the construction of another self". It is a social statement, plain and simple, where repetitive instances are magnified and become paramount. Panos was evidently influenced by Ambramovich as well as tribal rituals for salvation or protection.

Tsikouta- Deimezi Lina Curator, Greek National Gallery – Alexandros Soutsos Museum

Παναγιώτης Βορριάς, Πάνος Κομπής

Οι δύο νέοι καλλιτέχνες, φίλοι, συμφοιτητές και συνεργάτες, γεννημένοι, το 1982 ο Πάνος Κομπής και το 1983 ο Παναγιώτης Βορριάς, αποφοίτησαν από την ΑΣΚΤ, το 2007, ο πρώτος από το εργαστήριο της Παπασιπούρου και στη συνέχεια του Σπηλιόπουλου και ο δεύτερος από το εργαστήριο του Μπότσογλου. Το 2011-2012 ολοκλήρωσαν το μεταπτυχιακό τους δίπλωμα στην ΑΣΚΤ.

Ο Βορριάς δημιουργεί μία εγκατάσταση, με λαμαρίνα και λάμπες φθορίου, με τίτλο "Sleep", σαν ένα κουτί, μία κατασκευή από την οποία ξεπηδά άπλετο φως, μία εύληπτη παραπομπή στον ύπνο, το θάνατο, την ανάσταση. Η γεωμετρική κατασκευή από λαμαρίνα, διαστάσεων 120Χ80Χ20 εκ., με τριγωνική, κωνική κατάληξη, φέρει στο άνω μέρος επιμήκη σχισμή, απ' όπου ξεπετάγεται μπλε φως από λάμπες νεοη, φως που διαχέεται στο χώρο μέχρι το ταβάνι, διαφεύγοντας από τον «εγκλεισμό», μεταλλάσσοντας όλο τον περιβάλλοντα χώρο. Η τεράστια διάχυση του φωτός στο χώρο σε σχέση με την μικρή εστία, προσδίδει συμβολικές διαστάσεις. Για πρώτη φορά, ο Παναγιώτης επεχείρησε να βγει από το αντικείμενο, διοχετεύοντας το φως στο θεατή, παίζοντας με έννοιες, όπως το περικλειστό και το ανοικτό, ή τον θάνατο και τον «θάνατο» εν ζωή, τον ύπνο. Τέχνη και τεχνολογία, ύλη και νεοη, γεωμετρικότητα και μινιμαλισμός, ενσωμάτωση χώρου και θεατή στο έργο, είναι κάποιες από τις επιτυχείς συζεύξεις που ενισχύουν τις εκφραστικές δυνατότητες του συνόλου. Το έργο αν και μικρών διαστάσεων καταφέρνει να ενεργοποιήσει το χώρο, να ξαφνιάσει το θεατή και να του δημιουργήσει έντονα συναισθήματα. «Με το νεοη ενεργοποιούνται τόσο η μνήμη όσο και η προσδοκία» έλεγε ο Σ. Αντωνάκος, ο οποίος αποτελεί ένα πρότυπο για το συγκεκριμένο έργο.

Ο Κομπής παρουσιάζει σε βίντεο την καταγραφή μιας προσωπικής του περφόρμανς, με τίτλο «Κατασκευή εαυτού». Σε μία λήψη από ψηλά, ο θεατής παρακολουθεί μία αέναη, ρυθμική, επαναλαμβανόμενη κίνηση επάλειψης του σώματός του από ασβεστόλιθο. Ο θεατής βλέπει μετωπικά, ένα τμήμα της πλάτης και του σβέρκου, καθώς και το αριστερό χέρι του καλλιτέχνη, που επανέρχεται για την επανατοποθέτηση του πωρόλιθου, του γνωστού κονιάματος του χρισίματος των σπιτιών. Και για τον Κομπή, το συγκεκριμένο έργο, που δημιούργησε, εν κρυπτό, την περίοδο του μεταπτυχιακού του, αποτελεί την πρώτη προσωπική του περφόρμανς. Η επίδραση, το εννοιολογικό, φιλοσοφικό πλαίσιο προέρχεται από μία ρήση του Maurice Blanchot, "habiter sans habitude", για μια «κατοίκηση χωρίς συνήθεια», για μια προτροπή ζωής σε ερήγορη με βλέμμα μη παθητικό, και διάθεση ενεργητική. Η λήψη από ψηλά παραπέμπει σε μία θέαση υπεροπτική, αφ' υψηλού, ενώ η κίνηση σε ένα ντρεσάρισμα συμπεριφοράς, σαν μια μηχανή που δημιουργείται σε συγκεκριμένο πλαίσιο, που προετοιμάζεται με αυστηρότητα και πειθαρχία, ενώ αποκτά συμπεριφορές υποταγής, μέσα από μία κατάσταση εξαναγκασμού, σαν μία μορφή σωματοποιημένης εξουσίας που έχει οχυρωθεί στο άτομο. Η διαδικασία της αέναης, μάταιης, επάλειψης παραπέμπει στην μετάβαση, στην μετατροπή σε κάτι άλλο από τον εαυτό, με την μορφή της επικάλυψης. Πρόκειται για μια καθαρή, εύληπτη επιβολή εξαναγκασμού, με αναγωγή σε μία «κατασκευή άλλου εαυτού». Μία κοινωνική δήλωση, λιτή και απλή, όπου η μεγέθυνση των επαναλαμβανόμενων στιγμών αποκτά κυρίαρχη σημασία. Οι επιδράσεις του Πάνου, επίσης εύληπτες, προέρχονται από τη Ambraonitch, αλλά και από διάφορα τελετουργικά ιθαγενών προς λύτρωση ή προστασία.

Αυστηρό, γεωμετρικό, δωρικό το έργο του Βορριά, αναπαράγει το περιβάλλον του ανθρώπου, πιο υπαρξιακό, πιο άμεσα σχετικό με το σώμα και την ψυχή του, το έργο του Κομπή, ωστόσο και τα δύο παραπέμπουν, με αναγωγές σε θεμελιώδη θέματα, στα ψυχολογικά όρια και τις υπαρξιακές ανησυχίες του ανθρώπου.

Λίνα Τσίκουτα